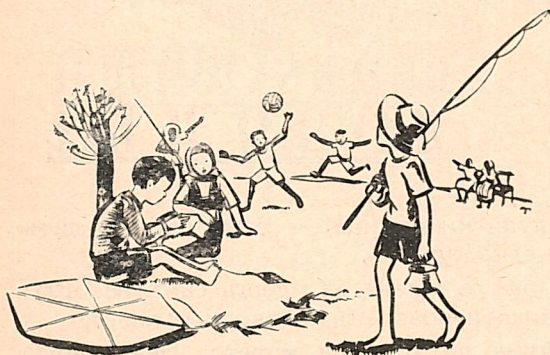

расть. Разбира се, и тѣ пожелаха да иматъ вждици. Следъ нѣколко деня се получиха отъ близкия градъ вждици и за тѣхъ.

Сега вече голѣма компания, майки и деца, отиваше на поляната до рѣката. Когато имъ омръзнѣше да ловятъ риба, тѣ играеха на топка, криеница, пѣха, декламираха, маршируваха. Всѣка майка ги научи по нѣкоя игра. Почнаха да идватъ тукъ и други лѣтовници, повечето съ деца, и така тази хубава, китна ливада, но до тогава тиха и безлюдна, се обърна на хубава детска градина.

Сутринъ всички малки лѣтовници бързаха за нея. И защото нѣкои

майки не можеха да отиватъ всѣкога, наредиха си дежурство. Надонесоха, кой каквито топки и играчки има.

Иванчовата майка покани чрезъ общината и селскитѣ деца и майки. Почнаха да идватъ и тѣ, когато нѣмаха изъ полето работа. Кметътъ нареди да се поставятъ и нѣколко дѣсчени пейки и кутии за сметъ, а кметскиятъ прислужникъ всѣки день почистваше игрището. Сприятелиха се, сблизиха се селски и градски деца, градски и селски майки. Всѣки научи нѣщо ново и нѣщо полезно отъ другитѣ.

Когато ваканцията се почти свърши и трѣбваше да си разотидатъ по домоветѣ си, мжно бѣше на всички.

Селскитѣ деца и майки изпратиха лѣтовницитѣ съ цвѣтя и пожелаха, следната ваканция пакъ да се събератъ здрави и весели на Иванчовата полянка. Така нарекоха тѣ хубавата селска ливада, защото всички знаеха, че Иванчо бѣше виновника за хубаво прекаранитѣ дни и за скжпитѣ спомени, които всѣки отнесе съ себе си.

С. Г. — Варна

ПИТА МЕДЪ

Земята ни е пълна
и златна пита медъ —
кждето и да зърнешъ
бръмчатъ пчели навредъ.

Пчеличкитѣ сме ние —
дечицата безчетъ,
нектаръ безспирно приемъ
и слагаме ѣ медъ.

Узрѣятъ ли житата
презъ лѣтото навредъ —
това е запечатанъ
златистъ и сладъкъ медъ.

Ний трудимъ се, работимъ —
пчеличкитѣ безчетъ,
че само тѣй животътъ
ще бже пита медъ!

Асенъ Босевъ